

Sygn. akt IV KZ 8/21

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **A. P.**

skazanego za czyn z art. 286 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 lutego 2021 r.,

zażalenia skazanego na zarządzenie sędziego Sądu Najwyższego

z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt IV KO 115/20

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

na podstawie art. 530 § 3 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 15 września 2020 r. skierowanym do Sądu Okręgowego w B., skazany A. P. zwrócił się o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 27 kwietnia 2015 r., sygn. akt III K (...), „na podstawie jednej z trzech możliwości:

1) skarga nadzwyczajna

2) kasacja nadzwyczajna

3) wznowienie postępowania na podstawie art. 540 k.p.k.”.

W związku z tym, że ww. pismo nie zostało opatrzone podpisem skazanego, został on wezwany do uzupełnienia tego braku pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie skazany przesłał do Sądu Okręgowego w B. pismo zawierające wniosek „o zwolnienie od opłaty, jakie są potrzebne do złożenia wniosku do sprawy o sygn. akt III K (...)”. Pismo to wpłynęło do sądu 30.09.2020 r.

Przewodniczący III Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w B. potraktował pismo skazanego z dnia 15.09.2020 r. jako wniosek o wznowienie postępowania i przekazał je wraz z aktami sprawy do Sądu Najwyższego.

Zarządzeniem sędziego Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2020 r., sygn. akt IV KO 115/20 (doręczonym skazanemu w dniu 5 listopada 2020 r.) skazany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania przez sporządzenie go i podpisanie przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym oraz uiszczenie opłaty w kwocie 150 zł w terminie 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

W związku z tym, że w wyznaczonym terminie skazany ww. braków nie uzupełnił, zarządzeniem z dnia 12 stycznia 2021 r., sygn. akt IV KO 115/20, sędzia Sądu Najwyższego odmówił przyjęcia wniosku.

Zarządzenie to zostało doręczone skazanemu w dniu 15 stycznia 2021 r.

W odpowiedzi na to zarządzenie skazany skierował do Sądu Najwyższego pismo zatytułowane „wniosek”, w którym wskazał, że wezwanie dotyczące uzupełnienia braków formalnych, które otrzymał w dniu 5 listopada 2020 r. przekazał w dniu 12 – 13 listopada 2020 r. adwokatowi T. K.. Temu adwokatowi też, w dniu 21 stycznia 2021 r., przekazał kopie pisma otrzymanego w dniu 15 stycznia 2021 r. dotyczącego odmowy przyjęcia wniosku. Skarżący wskazał, że „do dnia 22 stycznia 2021 r. adwokat prześle wszystkie dokumenty”, które będą wyjaśniały kwestie nieuzupełnienia braków w terminie. Wskazał, że od listopada był informowany, iż wszystkie dokumenty zostały przekazane w terminie. Oświadczył, że dokumentacja

zostanie przesłana z kopią opłaty od wniosku. Pismo to zostało potraktowane jako zażalenie.

Do dnia dzisiejszego dokumenty wskazywane przez skarżącego w zażaleniu (mające być złożone przez obrońcę) nie wpłynęły do sądu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 545 § 2 k.p.k. *wniosek o wznowienie postępowania, jeżeli nie pochodzi od prokuratora, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata, radcę prawnego albo radcę Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przepisy art. 446 stosuje się odpowiednio.* Przepisy z art. 120 § 1 i 2 k.p.k. wskazują z kolei, że *jeżeli pismo nie odpowiada wymaganiom formalnym, przewidzianym w art. 119 lub w przepisach szczególnych, a brak jest tego rodzaju, że pismo nie może otrzymać biegu, albo brak polega na niezłożeniu należytych opłat lub upoważnienia do podjęcia czynności procesowej, wzywa się osobę, która wniosła pismo, do usunięcia braku w terminie 7 dni. W razie uzupełnienia braku w terminie, pismo wywołuje skutki od dnia jego wniesienia. W razie nieuzupełnienia braku w terminie, pismo uznaje się za bezskuteczne, o czym należy pouczyć przy doręczeniu wezwania.* Natomiast w myśl art. 530 § 2 k.p.k., stosowanego odpowiednio w postępowaniu wznowieniowym, (art. 545 § 1 k.p.k.), prezes sądu, do którego wniesiono wniosek o wznowienie postępowania odmawia jego przyjęcia m.in. wtedy, gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. I takie okoliczności bez wątpienia w przedmiotowej sprawie wystąpiły.

W wyznaczonym, siedmiodniowym terminie, skazany ani nie uzupełnił opisanego wyżej braku, ani też nie wystąpił o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania. Ten fakt był wystarczającą przesłanką do odmowy przyjęcia wniosku z dnia 15.09.2020 r. W tym stanie rzeczy okoliczność przedwczesnego wezwania skarżącego do uiszczenia opłaty nie mogła przemawiać za uznaniem zażalenia za trafne. Co więcej, w zażaleniu skarżący nie tylko nie kwestionował zasadności wezwania go do uiszczenia tej opłaty, ale i wskazywał, że do 22 stycznia 2021 r. dowód jej

uiszczenia zostanie przekazany do Sądu Najwyższego (co jednak nie nastąpiło). Trafności zaskarżonego zarządzenia nie podważały także zawarte w środku odwoławczym twierdzenia sugerujące, że skarżący pozostawał w przekonaniu, iż braki wskazane w zarządzeniu z dnia 21 października 2020 r. (doręczonym mu w dniu 5 listopada 2020 r.) zostały uzupełnione w terminie przez adwokata T. K.. Powyższe okoliczności mogłyby mieć znaczenie, gdyby skazany ubiegał się o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania. W tym przypadku przywrócenie terminu byłoby jednak niemożliwe, a to z uwagi na fakt, że termin z art. 120 § 1 k.p.k. ma charakter terminu nieprzywracalnego i nieprzekraczalnego. Ponadto ze znajdującego się w aktach sprawy załącznika do wniosku z dnia 26 stycznia 2021 r., jednoznacznie wynika, że skarżący przekazał obrońcy wezwanie do uzupełnienia braków dopiero w dniu 13 listopada 2020 r. W tym też dniu miał otrzymać zapewnienie, że braki zostaną uzupełnione w trybie natychmiastowym. Skarżący, któremu wezwanie o uzupełnienie braków doręczono w dniu 5 listopada 2020 r., zobowiązany był zaś uzupełnić ww. braki do dnia 12 listopada 2020 r.

Oświadczenia skazanego, co do podjęcia się przez obrońcę uzupełnienia braków, wywołują nadto wątpliwości w świetle pisma skazanego z dnia 16 listopada 2020 r. skierowanego do Prokuratury Okręgowej w B. w sprawie PO IV Ko (k) (...) „dotyczącej wniosku skazanego A. P. z dnia 15 września 2020 r. w przedmiocie wznowienia postępowania złożonego w sprawie III K (...)”. W piśmie tym skazany zwrócił się o przyznanie mu - w związku z przedmiotowym postępowaniem - obrońcy z urzędu w osobie adwokata T. K.. W świetle treści tego pisma jako w pełni uzasadnione jawi się więc pytanie o źródło umocowania ww. adwokata do podejmowania czynności mających na celu „natychmiastowe” uzupełnienie braków formalnych wskazanych w wezwaniu doręczonym skazanemu w dniu 5 listopada 2020 r. Na marginesie należy zauważyć, że przedmiotowy dokument również został przez skazanego złożony po upływie, określonego zarządzeniem z dnia 21 października 2020 r., terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o wznowienie postępowania.

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy uznał, iż brak jest podstaw do kwestionowania trafności zarządzenia z dnia 12 stycznia 2021 r. i utrzymał je w mocy.

Jeśli skazany nadal widzi podstawy do wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 października 2015 r., sygn. akt II AKa (...), może zainicjować nowe postępowanie wznowieniowe, w którym oczywiście będzie miał prawo ubiegać się zarówno o wyznaczenie mu obrońcy z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania, jak i o zwolnienie od opłaty od wniosku. Odmowa przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania z powodu jego braków formalnych nie kreuje bowiem skutku materialnoprawnego, a tym samym możliwe jest ponowne wystąpienie z takim wnioskiem.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.